

Mandloň nízká

Prunus tenella Batsch.

Stupeň ohrožení: C1, chráněná

syn.: *Prunus nana* (L.) Stokes, *Amygdalus nana* L.

POPIS

Výběžkatý, hustě větvený keř nejvýše 1,5 m vysoký, zjara nápadný množstvím velkých růžových květů. Mandloň nízkou lze zaměnit zejména s dalšími druhy výběžkatých keřů z čeledi *Rosaceae*, například s třešní křovitou, od které se mandloň nízká liší nelesklými obkopynatými listy a růžovými přisedlými květy, nebo s trnkou, která však má tuhé, kolcovitě trnité větve, doroste výrazně větších rozměrů a má listy na rubu chlupaté, a květy bílé. Přestože mandloň nízká bohatě kvete, plodů se na keřích vyvíjí jen málo. Jsou vejcovité, nazelenalé, sametově chlupaté s kulatou, nepravidelně rýhovanou peckou.

EKOLOGICKÉ NÁROKY

Mandloň nízká je silně světlomilný druh, snášející extrémně vysychavá stanoviště kavylových stepí. Roste na živných podkladech (vápenec, andesit, spraš). V ČR je to dřevina teplých poloh a výslunných strání, nachází se zejména na západních až jihovýchodních expozicích a v rozpětí nadmořských výšek 200 až 500 m n. m. Nejvýše položená lokalita v Dunajovických kopcích leží 260 m n. m.

K vyhodnocení výskytu mandloně nízké v rámci lesních typů a na různých edafických kategoriích však nejsou k dispozici údaje.

Mandloň nízká se v ČR vyskytuje pouze ve 2 třídách fytoocenologického systému, a to převážně v křovinách třídy *Rhamno-Prunetea*, zde pouze ve svazu *Prunion spinosae*, podstatně méně často pak patrně v okrajových částech společenstev třídy *Querco-Fagetea*.

ROZŠÍŘENÍ

Mandloň nízká je rozšířena od jihovýchodní Evropy přes stepní oblasti Ruska až do záp. Sibiře.

K nám zasahuje na nejteplejší lokality již. Moravy, kde dosahuje západní hranice rozšíření. Naleziště jsou u Hustopečí, na Pavlovských a Dunajovických kopcích a v okolí Znojma.

PŘÍČINY OHROŽENÍ

Mandloň nízká je kriticky ohrožený druh naší flóry. Důvodem její vzácnosti je především vymizení původních biotopů, které byly v minulosti přeměněny na vinohrady. Na zbývajících lokalitách je druh ohrožen i sekundární sukcesí a šířením invazních dřevin (*Lycium halimifolium*), dále odstraňováním keřovitých porostů z mezí mezi vinohrady a dalšími vlivy (např. populací na Dunajovických kopcích pravidelně ohrožují divocí králíci). V současnosti se na mandloni nízké v kultuře šíří i moniliózní úžeh, napadající ovocné stromy, zejména višně a meruňky.

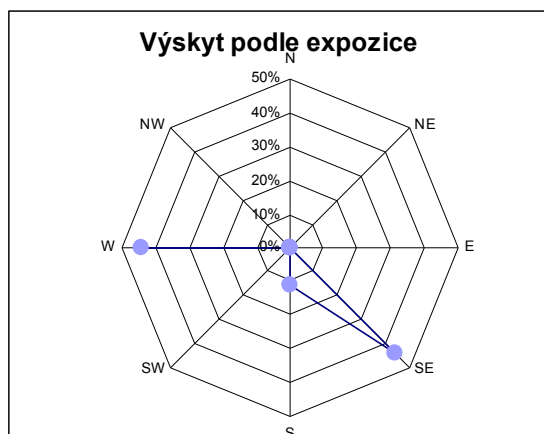
SEZNAM LITERATURY

SUTORÝ, K., 1978. *Mandloň nízká na jižní Moravě*. Památ. a Přír., 3: 424

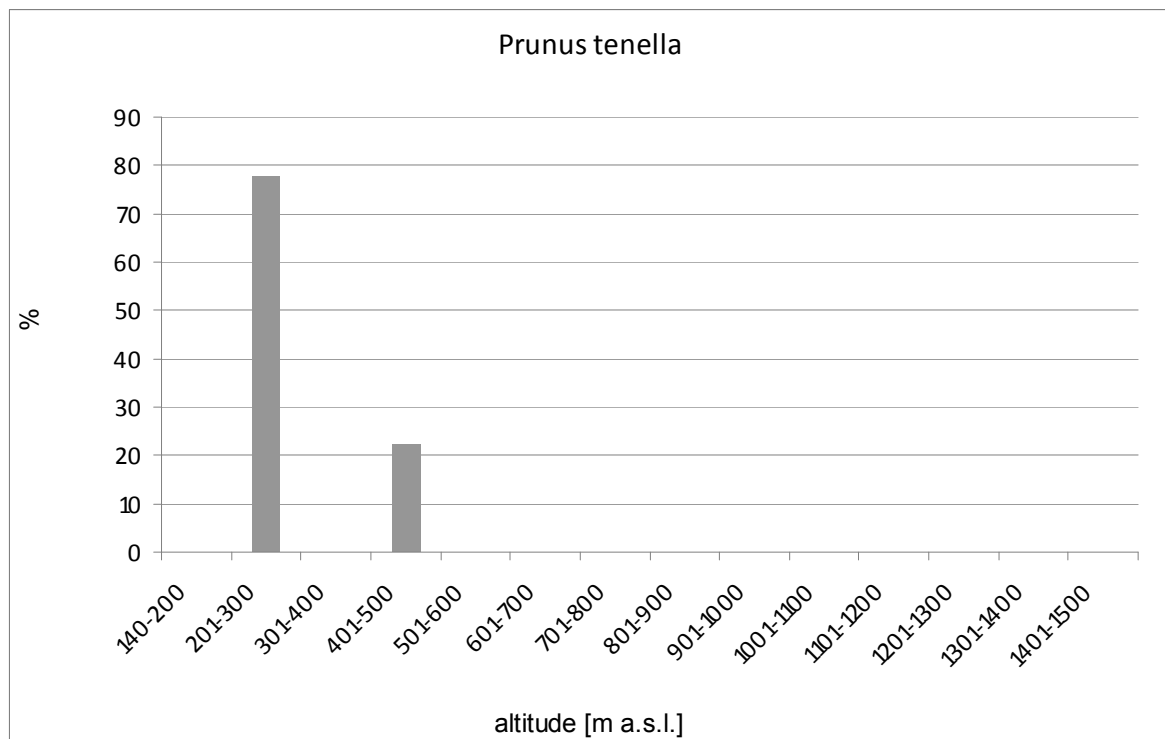
CHRTEK, J., 1992. *Amygdalus nana L. – mandloň nízká*. In: Květena ČR, 3., Hejný S., Slavík B. (eds.). Academia, Praha, pp. 456-458

KOLEKTIV, 2005. *Chráněné rostliny České a Slovenské republiky*, Computer Press, ISBN 80-251-0262-9

Vyhláška č. 395/1992 Sb. k zákonu č. 114/92 Sb.

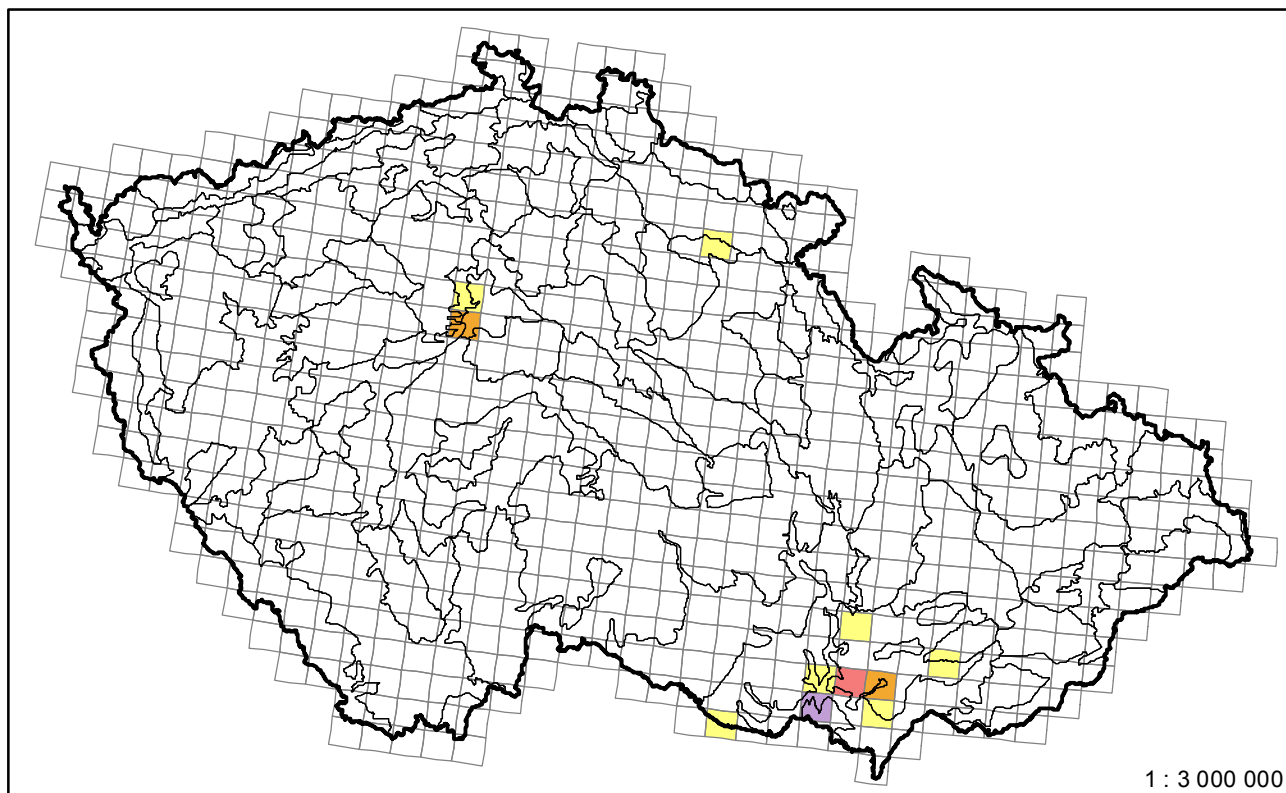

Výskyt podle nadmořské výšky

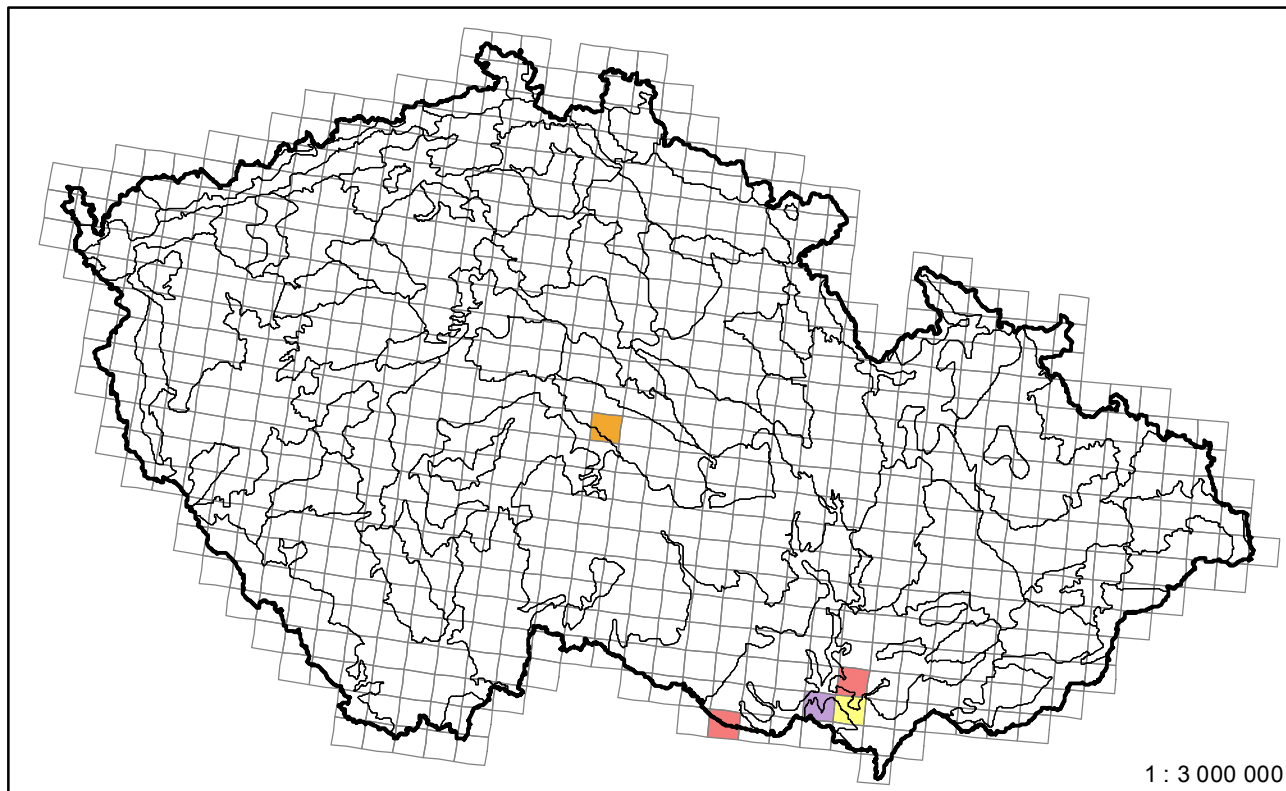

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1 2 3 9

Výskyt po roce 2001

počet lokalit 1 2 3 4